Pregaria.cat

Entrada

La natura no pot esperar

Per MartaF el dj., 04/06/2026 - 08:00

En la seva nova encíclica, el Papa Lleó XIV ens posa davant del drama de la nostra realitat: la crisi d'una humanitat subjugada a una economia desencarnada i esclava de la indiferència, amb uns límits ètics i morals cada cop més desdibuixats. L'estimat Papa Francesc sempre ressonarà als nostres cors com la veu de l'ecologia integral, però ara el nou pontífex ens demana que fem un pas més perquè l'arrel corcada del nostre món som precisament nosaltres: la persona humana en la seva totalitat. Així doncs, si la naturalesa humana és el centre del discurs, cal repensar de nou com la nostra arrogància ens allunya del cor de l'Evangeli.

Recentment, un grup de científics han reclamat a la Generalitat més acció climàtica i més polítiques ambientals perquè «la natura no pot esperar». Sabies que les poblacions de fauna salvatge han caigut un 28% de mitjana en només dues dècades a Catalunya? I que el 2020, el Parlament de Catalunya va aprovar per majoria que s'havia de crear una Agència de la Natura que encara no existeix? L'empobriment de la biodiversitat posa en risc l'agricultura per la disminució de pol·linitzadors, la manca de zones verdes empitjora les onades de calor, la desaparició de boscos de ribera ens deixa indefensos davant de les inundacions, i la llista continua. Tristament, sembla que les lleis de protecció de la natura no són una prioritat per al Govern, quan la natura és la base del nostre benestar perquè en depenen la salut, la seguretat alimentària i l'economia.

De cada 1.000 euros dels pressupostos vigents, menys d'un euro es dedica a la conservació de la natura. És aquí on tornem al Papa Lleó perquè la tragèdia de la humanitat és el nostre cinisme i la crisi del nostre descentrament impacta sobre un planeta malalt per les nostres pròpies ferides. Si no sabem qui som, el nostre compromís no tindrà cap mena de valor perquè serà estèril, a mercè dels vents del consum, del capital i de les oportunitats d'un materialisme fugaç que ens atrapa a les seves xarxes.

Però com podem protegir la natura si no sabem estimar els germans, enmig d'una societat dominada per l'individualisme i l'egoisme? Per abraçar la Creació, primer cal fer un pas enrere i mirar cap endins perquè només si reconstruïm la nostra naturalesa humana podrem edificar de veritat la nostra Casa Comuna; la casa com a nucli de la comunitat, com en els temps de sant Pau. Però, si som una Església amb arrels paulines, on és la nostra memòria?

(Imatge: Marta Finazzi)